

РЕШЕНИЕ

№ 5437

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5669** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Рентекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б,ап.8, представлявано от И. Г., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, оф.2, срещу РА № Р- 22220219001965-091-001/24.02.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], потвърден с Решение № 752/08.05.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м.10.2017г., м.10.2018г. и м.11.2018г. общо в размер на 12100.00 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 1716.03 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството, като излага подробни съображения в тази насока. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез

процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р- 22220219001965-020-001/29.03.2019г./ л.56 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП / л.45 от делото/, за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м.01.01.2017 г. – 31.12.2018г., като срока за завършване на ревизията е 2 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 22.04.2019г. ЗВР от 29.03.2019 г. е изменена със Р- 22220219001965-020-002/19.07.2019г./л.52 от делото/, с която срока за завършване на ревизията е определен до 20.09.2019г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22220219001965-092-001/23.12.2019г./ л.58-70 от делото/, връчен електронно на 29.01.2020г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р- 22220219001965-091-001/24.02.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], връчен електронно на 24.02.2020г./л.71-75 от делото/ Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА за данъчните периоди м. 10.2017 г., м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г. са определени допълнително задължения по ЗДДС общо в размер на 12 100,00 лв. и лихви в размер на 1 716,03 лв.

Установените задължения, предмет на настоящия спор, произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, с мотиви за липса на реални доставки на услуги по фактури, издадени от „Стиф-Термокlima Инженеринг“ ЕООД и „Дера Строй“ ЕООД с предмет извършено СМР, SEO оптимизация и интернет позициониране, визуализация банер, доработка рекламен банер, реклама в G., интернет реклама в сайтове newsmarer.bg, klassa.bg, sofia.press.bg и социалните мрежи.

През ревизираните периоди „Рентекс“ ЕООД е извършвало търговия и услуги с механизация – строителна, селскостопанска, минно-добивна, за промишлени компании и автотранспорт. Към 31.12.2018 г. в дружеството са назначени по трудови договори 28 лица. Регистрирано е по реда на ЗДДС, считано от 08.07.2008 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и обяснения, като конкретно са изискани доказателства за получени доставки от гореизброените дружества. Представените в отговор на искането документи са взети предвид и описани в ревизионния доклад.

На основание чл. 45 от ДОПК, на процесните доставчици са извършени насрещни проверки, резултатите от които са отразени в протоколи, описани в РД. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ, като това до „ДЕРА СТРОЙ“ ЕООД е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция, а искането до „Стиф-Термокlima

Инженеринг” ЕООД – по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към досието, поради неоткриването му на декларирания адрес. И двете дружества не са представили изисканите им документи и писмени обяснения. При извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че в дневниците им за продажби са отразени издадените на „Рентекс“ ЕООД фактури, с изключение на фактура №[ЕГН]/24.10.2018 г., която не е отразена в дневника за продажби на „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД.

В съответствие с принципа на служебно начало, органите по приходите са изискали и анализирали и документите, с които разполага ревизираното лице във връзка с декларираните доставки от горепосочените дружества. В РД се сочи, че документи не са представени, включително и процесните фактури.

Извършени са проверки в информационния масив на НАП, резултатите от които са взети предвид и отразени в РД. Установено е, че „Дера Строй“ ЕООД през периода, в който е издадена спорната фактура, е разполагало с назначени на трудов договор общ работник строителство на сгради и управител, а „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД не е имало персонал, с който да извърши процесните услуги. Освен липса на доказателства за кадрова обезпеченост, не са представени и такива за техническа обезпеченост на доставчиците и за стопанисвани от тях обекти. Отбелязано е също така, че при анализ на дневниците за продажби и покупки на доставчиците е установено, че не са декларирали разходи, необходими за извършване на реална стопанска дейност /за наеми, ел. енергия, телефон, интернет и др./. Фактурират доставки на различни по вид услуги и покупки от доставчици с рисков профил.

След преценка на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че не е доказано реалното извършване на услугите по смисъла на чл. 9 от ЗДДС от горепосочените доставчици. Посочено е, че спорните фактури не отразяват реално извършени доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 12 100,00 лв. Формиран е извод, че задълженото лице е знаело или няма как да не е знаело, че участва в данъчна измама с цел намаляване на дължимия данък за внасяне.

С РА са извършени корекции на декларираните от ревизираното лице резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди, както следва:

- отказано е право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 100,00 лв. за м. 10.2017 г. по фактура №[ЕГН]/29.09.2017 г. с предмет на доставка СМР, съгласно протокол от 29.09.2017 г. по договор за къртене и извозване на стара настилка и полагане на нова бетонова настилка в склад на „Рентекс” ЕООД, издадена от „Дера Строй” ЕООД;

- отказано е право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 000,00 лв. за м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г. по 8 фактури с предмет на доставка – SEO оптимизация и интернет позициониране, визуализация банер, доработка рекламен банер, реклама в G., интернет реклама в сайтове newsmarer.bg, klassa.bg, sofiaipress.bg и социалните мрежи, издадени от „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22220219001965-091-001/24.02.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 752/08.05.2020г. е потвърдил изцяло същия.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително

писмени доказателства / л.159-197, 285-328,392-432 от делото/ По делото са представени и приети писмени доказателства от трето неучастващо в процеса лице / л.339-363,367-383, 474-476 от делото/.

По делото е изслушана и приета ССЧЕ, неоспорена от страните / л.265-284 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото, предоставени от жалбоподателя писмени доказателства, както в счетоводството на същия е дало заключение по поставените му въпроси.По делото са изслушани и приети две допълнителни заключения към ССЧЕ / л.463 – 466 и л.485-488 от делото/.Вещото лице след проверка на представените по делото допълнително писмени доказателства от трето неучастващо по делото лице е дало отговор на поставените му въпроси.

По делото е изслушана и приета СКТЕ, неоспорена от страните с приложени към нея писмени документи от вещото лице/ л.223 – 252 от делото/.Вещото лице след проверка на представените по делото документи и направени справки в интернет е дало отговор на поставените му задачи.По делото са изслушани и приети две допълнителни заключения към СКТЕ / л.490-499 и л.508 – 525 от делото/.Вещото лице след извършени допълнителни проверки в интернет е дало отговор на поставените му въпроси.

Във връзка с открито производство по 193 от ГПК, с протоколно определение от открито съдебно заседание на 21.09.2021 г., по делото са изслушани и приети две СПЕ / л.500-506 и л.544-549 от делото/, оспорени от жалбоподателя.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото, в АВ и Отдел „Лични документи“ на МВР е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя и ответника в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена с Решение № 752/08.05.2020г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на

приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си, от която той явно не е намерил за необходимо да се възползва до издаването на ревизионния акт. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното, при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.76-78 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р- 22220219001965-091-001/24.02.2020г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от „Дера Строй” ЕООД и „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД, органът по приходите е приел, че по същите не са налице реално извършени доставки, не е възникнало данъчно събитие и данъка по тези доставки е начислен неправомерно, с оглед на което на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС, вр. с чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС е отказал право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури. До този извод органът по приходите е достигнал след анализ на представените документи от жалбоподателя и доставчиците при извършените им насрещни проверки като е приел, че същите са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват

действително доставяне на услугите към дружеството жалбоподател. За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставката.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че услугите, посочени във фактурите са реално доставени и получени като в хода на ревизионното производство са представени всички необходими документи доказващи този факт. Жалбоподателят счита, че органът по приходите е приложил неправилно материалния закон.

В конкретният случай спорът между страните е формиран по въпроса: извършена ли е реална доставка на услуги - СМР, SEO оптимизация и интернет позициониране, визуализация банер, доработка рекламен банер, реклама в G., интернет реклама в сайтове newsmarerg.bg, klassa.bg, sofiaexpress.bg и социалните мрежи от доставчиците и издатели на фактурите „Дера Строй“ ЕООД и „Стиф-Термоклима Инженеринг“ ЕООД, респективно възникнало ли е за жалбоподателя правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е

възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците - „Дера Строй” ЕООД и „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД, за липса на реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС **не са опровергани**.

В хода на ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки като проверяваните дружества не са представили доказателства за реалност на фактурираните доставки. Не са представени договори, фактури, документи за заплащане на сумите по фактурите, доказателства за материална, кадрова и техническа обезпеченост на дружествата доставчици.

Действително по отношение на доставчиците в хода административното обжалване и в хода на съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя – договори, фактури и касови бонове, приемно продавателни протоколи, първични и вторични счетоводни документи. Представените обаче документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото. Видно от същите, фактурираните услуги са специфични и изискват наличие на кадрова обезпеченост – наличие на персонал със съответната квалификация. При сочените доставчици не са констатирани данни за реално извършвана стопанска дейност, за наличие на активи, обекти, офиси и извършени разходи за консумативи. Установено е, че за сочените доставчици няма данни за персонал, който да извърши фактурираните услуги, нито данни доставчиците, да са наемали лица по гражданско правоотношение. Доказателства, които да опровергаят тези констатации на органите по приходите не бяха представени и в настоящото съдебно производство. Следва да се отбележи, че в хода на съдебното производство е открито производство по 193 от ГПК по искане на ответника - оспорване на автентичността на положените подписи от управителите на двете дружества доставчици на представените писмени частни документи от жалбоподателя. По делото са приети две почеркови експертизи, които съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадени, видно от които подписите от лицата – Б. И. В., управител на „Стиф-Термоклима Инженеринг” ЕООД и Д. И. А., управител на „Дера Строй” ЕООД в представените документи по делото- договори, фактури, приемно предавателни протоколи, като копие и оригинал не са положени от същите лица. С оглед на горното направеното оспорване е успешно и съдът не следва да кредитира тези писмени документи.

Когато фактурата документираща доставка на услуга, следва да се установи и докаже както предаването и приемането на резултата от съответната услуга,

така и възможността на доставчика да я извърши. В конкретния случай липсват обективни данни, че услугите по процесните фактури са извършени от издателите им. Не са налице обективни данни за възможността на съответните дружества да осигурят действителното и реално изпълнение на отразените във фактурите доставки.

Изводите за липса на реалност на фактурираните доставки от страна на доставчика „Стиф-Термокlima Инженеринг“ ЕООД - SEO оптимизация и интернет позициониране, визуализация банер, доработка рекламен банер, реклама в G., интернет реклама в сайтове newsmare.bg, klassa.bg, sofiaexpress.bg и социалните мрежи, не се опровергават и от приетите по делото СКТЕ и допълненията към нея, които съдят кредитира като обективни и безпристрастно дадени. Вярно е, че вещото лице е посочило в същите и при разпитите в открити съдебни заседания, че дружеството жалбоподател има регистрирана активна интернет страница още от 08.08.2008 г. на която може лесно да се направи проверка на предлаганите машини и услуги, като сайта разполага с конкретните функционалности. Също и, че дружеството жалбоподател има страница и в социалната мрежа Ф. която е създадена на 28.03.2013 г., както и колко често е обновявана информацията на тези страници, като за извършването на С. оптимизации могат да бъдат открити и да се използват безплатни софтуери. Въпреки, че тази оптимизация може да се извършва от лица и без специално образование на места с интернет връзка, то вещото лице изрично е заявило, че за същото се изисква специфичен опит и прозание в сферата на С. оптимизацията. Но в конкретния случай, от представените документи по делото и от това заключение на вещото лице не може да се изведе категоричен извод, че именно този доставчик - „Стиф-Термокlima Инженеринг“ ЕООД е извършил фактурираните доставки с процесните фактури. По отношение на услугите – СМР, фактурирани от доставчика „Дера Строй“ ЕООД същот липсват и не са представени такива доказателства.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на услуги по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ и допълнителните заключения към нея. Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС на жалбоподателя, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка именно от процесните доставчици, издатели на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и в счетоводството на жалбоподателя. Същото не е могло да извърши проверка в счетоводствата на доставчиците, което изрично е отбелязано в заключението, за да даде отговор дали тези доставчици са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключенията, се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само

съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по дело С-152/02.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от „Дера Строй“ ЕООД и „Стиф-Термоклима Инженеринг“ ЕООД и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл.70, ал.5 от ЗДДС за процесните данъчни периоди – д.п.м.10.2017г., м.10.2018г. и м.11.2018г. общо в размер на 12100.00 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 1716.03 лв.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в актуалната и редакция към моента на приключване на устните състезания/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 13816.03 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 944.48 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рентекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б,ап.8, представлявано от И. Г., срещу РА № Р- 22220219001965-091-001/24.02.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], потвърден с Решение № 752/08.05.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м.10.2017г., м.10.2018г. и м.11.2018г. общо в размер на 12100.00 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 1716.03 лв.

ОСЪЖДА „Рентекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б,ап.8, представлявано от И. Г., да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” – [населено място] сумата в размер на 944.48 лв./ деветстотин четиридесет и четири лева и четиридесет и осем стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: